

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5247

гр. София, 10.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав, в
закрито заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **12776** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

производството е по реда на чл.145 и следващи от Административнопроцесуалния
кодекс във вр. с чл.172 ал.5 от Закона за движение по пътищата /ЗДв.П/.

Образувано е по жалба на М. В. М. ЕГН [ЕГН], с адрес – [населено място],[жк][жилищен адрес]
срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25-4332-
005392/06.11.2025 г. по чл.171 т. 4 от Закона за движение по пътищата, издадена от Г. В. Б. –
началник група отдел „Пътна полиция“ СДВР

С писмена молба от 09.02.2026 г. от жалбоподателя е направено искане за спиране изпълнението
на оспорената Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25 – 4332-
005392- № 1981/16.12.2025 г., по чл.171 т.4 от ЗДвП, издадена от началник група в отдел „Пътна
полиция“ СДВР – Г. В. Б..

Съдът след като се запозна с доказателствата по административната преписка намира от
ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА следното:

Искането за спиране на основание чл.166 ал.4 във връзка ал.2 от АПК, е ПРОЦЕСУАЛНО
ДОПУСТИМО, като подадено в хода на висящо съдебно производство по оспорване на
издадената заповед за прилагане на ПАМ, от активно легитимно лице и при наличие на правен
интерес .

Разгледано по същество, искането е основателно по следните съображения:

Съгласно приложимата разпоредба на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, обжалването на заповедите за
прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Когато законът разпорежда предварителното
изпълнение на определена категория актове, той презюмира съществуването на една, повече или
на всички предпоставки по чл. 60 от АПК. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от
ЗДвП за наличието на условия, обосноваващи предварителното изпълнение на административния
акт, не е необорима. Специалният закон не предвижда основанията за спиране изпълнението на
визираните в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, за които е дерогирал суспензивния ефект на
жалбата, поради което по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага
нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК. Във всеки конкретен случай съдът, разглеждащ

искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, преценява дали незабавното изпълнение може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на презумираните предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК. Предпоставките, при които съдът може да спре предварителното изпълнение, са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или трудно поправима вреда на оспорващия.

Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на жалбоподателя на акта е негова. За да бъде спряно предварителното изпълнение, жалбоподателят следва да заяви и докаже вида и вероятността за настъпване на твърдените от него вреди от изпълнението, за да се прецени дали са значителни като основание за спирането му, тоест следва да установи, че от допуснатото по закон предварително изпълнение ще последва значителна или трудно поправима вреда или че ще бъде засегнат особено важен негов интерес.

В случая жалбоподателят М. М. освен изложените обстоятелства и доводи, относно евентуалната незаконосъобразност на административния акт / твърденията за липса на безспорни доказателства за влезли в сила наказателни постановления и наличие на спорно фактическо основание за отнемане на всички контролни точки/, е въвел конкретни и точни аргументи за настъпване на значителни вреди за жалбоподателя, в случай че не бъде спряно допуснатото по закон предварително изпълнение.

Към молбата на жалбоподателя от 09.02.2026 г. са представени трудов договор сключен с „ВМВ ТИМ“ ЕООД от 15.03.2023г., видно от който същият е приел да изпълнява длъжността „машинен оператор, изделия от бетон“ и длъжностна характеристика, въз основа на която е задължен да транспортира със собствено МПС аварийни екипи и бригади, мобилни сервизни групи и специализирани техники на територията на цялата страна с цел отстраняване на възникнали аварии или предотвратяване на възникването им. От представените доказателства несъмнено се извежда извод, че свидетелството за управление на МПС е необходимо за изпълнение на трудовата дейност на жалбоподателя. В тази връзка, основателни са твърденията му, че ако не бъде спряно изпълнението на оспорената заповед за налагане на ПАМ съществува обективна възможност да бъде лишен от упражняване на трудова дейност с оглед професионалната му ангажираност понастоящем – машинен оператор.

Отделно от обективно съществуващия риск за загуба на работа и респективно доходи за ежемесечна издръжка на него и семейството му т.е. от настъпване на значителни имуществени вреди, е налице и риск от настъпване на неимуществени вреди, изразяващи се в уронване на професионалната репутация пред в трудовия колектив и пред работодателя.

При тези фактически констатации, подкрепени с надлежни писмени доказателства, съдът обосновава извод, че предварителното изпълнение на оспорената заповед ще доведе до настъпване на тежки имуществени и неимуществени вреди за жалбоподателя, преди по надлежния ред безспорно да е установено дали е налице противоправно поведение реализирано от него.

В конкретния случай се налага и извода, че обществения интерес не би бил увреден от спиране на предварителното изпълнение на административния акт.

По изложените съображения, съдът приема искането за основателно и следва да го уважи.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд София- град, 61-ти състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА ПРЕДВАРИТЕЛНОТО ИЗПЪЛНЕНИЕ на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 25 -4332-005392/06.11.2025 г. по чл.171 т. 4 от Закона за движение по

пътищата, издадена от Г. В. Б. –началник група в отдел „Пътна полиция“ СДВР, с която по отношение на жалбоподателя е наложена ПАМ – изземване на свидетелство за управление на водач на МПС , на който са отнети всички контролни точки и не е изпълнил задължението си по чл.157 ал.4 от ЗДВП.

Определението може да се обжалва с частна жалба в 7-дневен срок от съобщението, чрез Административен съд-София-град до Върховния административен съд на Република България. На основание чл. 138, ал. 1 от АПК, препис от определението да се изпрати на страните.

Съдия: